

Một số suy nghĩ về Lòng Biết Ơn!

Quanh ta thường xuyên có thể nghe thấy những lời bàn tán, phàn nàn, chỉ trích, nói xấu người khác. Rồi chúng ta dần dần bởi một chút xíu sai lầm hay hiểu lầm người khác mà trong lòng nảy sinh khúc mắc, bực tức. Chúng ta đang quen dần việc dùng “ánh mắt tà ác” để đánh giá hết thầy người và việc xung quanh. Chúng ta cho rằng sếp quan tâm ngày lễ tết chỉ là mặt ngoài công việc, chỉ là lung lạc lòng người; Cho rằng nhân viên đứng dậy nhường chỗ, pha trà rót nước cho sếp đều là luồn cúi, nịnh hót cấp trên; Cho rằng đồng nghiệp hỏi han ân cần, giúp đỡ lẫn nhau chỉ là hoạt động xã giao, đòi hỏi giúp đỡ

Nhiều người dần dần vứt bỏ ánh mắt ngây thơ trong sáng thuở nhỏ, tựa hồ bản thân họ đã có thể nhìn thẳng thấy sự thật, thấy được hết thầy chân tướng trên thế gian, giống như đã trở thành một trí giả. Rồi khi tự cho là đã thấu hiểu lòng người đen tối thì họ lại nghĩ rằng chỉ có những kẻ khờ dại mới còn tư duy theo lòng biết ơn. Tư duy theo lòng biết ơn càng ngày càng nhạt nhòa trong xã hội, đạo đức xã hội càng ngày càng xuống cấp, người với người không còn niềm tin.

Khi nhiều người nhận được cha mẹ bao bọc, được thầy cô dạy dỗ, được bạn bè giúp đỡ ... thì họ cứ nghĩ rằng đó là điều đương nhiên. Họ có thể cũng sẽ nói cảm ơn, cũng ở nhiều nơi khác nhau nói ra rất nhiều, rất nhiều điều thể hiện lòng biết ơn, nhưng nếu hỏi tưởng lại, lưu lại trong tâm trí họ sẽ chỉ còn rất ít, rất ít. Đơn giản là vì những lời nói ấy của họ đều xuất phát từ cổ họng chứ đâu phải từ nội tâm!

Họ cũng khát vọng chân thành, khát vọng khi sống trong rừng xi măng cốt thép vẫn có được những tình cảm chân thành tha thiết. Nhưng, họ lại luôn bỏ bê quan tâm người khác, miệt thị cách tư duy theo lòng biết ơn. Khi trải qua thói đời lạnh lùng, họ trở nên chết lặng, trở nên vô ơn. Họ sẽ một thân một mình cô độc giãy dụa trong trí tưởng tượng về một xã hội chỉ toàn những điều đen tối. Cho nên, những người hoàn toàn không có lòng biết ơn như vậy thực sự vô cùng đáng thương.

Có một dạng người khác rất phổ biến, đó là những người chỉ biết ơn những người thân quen nhưng lại lạnh lùng hoặc thậm chí tàn nhẫn với xã hội. Họ cho rằng chỉ cần mình có lòng biết ơn với những người xung quanh nghĩa là mình đã có tư duy theo lòng biết ơn rồi. Còn với cộng đồng, với xã hội thì họ vẫn giữ lấy sự lạnh lùng vô cảm, thậm chí là tàn nhẫn. Tôi gọi họ là những người có “lòng biết ơn tàn khuyết”.

Ví như những kẻ buôn bán ma túy, sản xuất thực phẩm bẩn ... đầu độc cả xã hội nhưng số tiền kiếm được họ để chăm lo, giúp đỡ cho người thân cũng là tư duy theo lòng biết ơn ư? Hay như cái kiêu nói của bà Nguyễn Thị Quyết Tâm rằng : “Con lãnh đạo làm lãnh đạo là hạnh phúc của dân tộc”. Họ khiến “hạnh phúc của dân tộc” bị lan tỏa khắp mọi nơi, để rồi xã hội biến thành “con quan thì lại làm quan” cũng là tư duy theo lòng biết ơn sao? Hay bạn nghĩ một cách vô tư rằng, nếu mình lạnh lùng với xã hội, chỉ quan tâm tới người thân xung quanh cũng là đủ, cũng chẳng ảnh hưởng tới ai ? Xin trích một đoạn trong tác phẩm “Đừng chờ ai lên tiếng hộ mình” của Đức Hiền rằng : “Nếu bạn im lặng trước những cái xấu, ngày mai chính bạn hoặc con cái bạn lãnh đủ. Nếu bạn im lặng trước bất công, ngày mai có thể chính bạn sẽ là nạn nhân. Nếu bạn thấy cuộc đời này còn nhiều điều chưa đẹp, hãy chỉ ra vì sao, và hãy tự hỏi bạn nên làm gì để nó đẹp hơn. Nếu bạn im lặng trước những nỗi đau, đừng hỏi sao cuộc đời nhiều ngang trái”.

Nhưng nghĩ ngược lại, xã hội này nhiều điều bất công như vậy, đường đời hiểm ác như vậy thì ta còn có thể có lòng biết ơn với cả xã hội được hay sao? Làm sao mới có thể tồn tại trong một thế giới tràn ngập những điều bất công và dối trá ? Từ ấy, nhiều người từ chối trao đi thiện ý, khiến hạt giống nghi ngờ lan tràn trong tâm trí, ghi tạc lòng thù hận, trở nên ích kỷ, nhỏ nhen.

Thực ra, khi một người sống trong xã hội thì đâu chưa làm ra bất kỳ công hiến nào cũng đều đã được xã hội tặng cho rất nhiều, từ hưởng thụ khoa học kỹ thuật hiện đại, văn hóa, giải trí, tài nguyên ... Nếu ngộ ra những điều ấy thì chúng ta có thể mở lòng ra, tư duy theo lòng biết ơn với cả những người xa lạ trong xã hội. Thậm chí, tôi cho rằng, tư duy theo lòng biết ơn một cách toàn diện, hoàn chỉnh và đúng đắn là khi chúng ta mở rộng lòng biết ơn với cả những người đã tổn thương mình.

Có người sẽ nói: Cần gì có lòng biết ơn với cả những người đã tổn thương mình? “Lấy ân báo oán, lấy gì báo ơn” ?

Theo tôi, suy nghĩ như vậy cũng là rất bình thường, cũng là có đạo lý. Khi chúng ta chỉ mang ánh mắt tập trung ở việc mình bị tổn thương, thế là đối với người tạo ra tổn thương sinh ra thái độ oán hận, tự nhiên, lòng biết ơn sẽ không tồn tại. Logic như vậy tự nhiên cũng có thể hiểu được.

Ở đây, tôi xin cung cấp góc nhìn theo tư duy của lòng biết ơn để mọi người hiểu ra rằng khi ta nhìn một vấn đề theo tư duy của lòng biết ơn một cách trọn vẹn thì sẽ cảm thấy cuộc đời này sẽ tốt đẹp hơn rất nhiều.

Thử ngẫm lại, mặc dù chúng ta phải chịu đựng tổn thương, nhưng thông qua tổn thương, chúng ta thu được cái gì? Vấn đề này, liệu bạn có từng suy nghĩ?

Trên thực tế, mỗi một lần bị tổn thương đều sẽ thúc đẩy chúng ta trưởng thành, để chúng ta trở nên càng thành thực, càng dũng cảm, càng kiên cường. Nhờ những kinh nghiệm này chúng ta mới có thể khách quan đối đãi hiện thực xã hội; hiểu được cuộc đời không hoàn mỹ; có thể xem kỹ thiếu sót của mình, tìm cách hoàn thiện bản thân; bắt đầu học được yêu thương chính mình, học được mang hi vọng ký thác trên thân mình; học được chú ý nội tâm của mình, dựa theo bản tâm để sáng tạo hạnh phúc cho mình, sửa đổi vận mệnh của mình... Có thể nói, mỗi một lần tiến bộ, mỗi một phần cố gắng, mỗi một cái thành tích của chúng ta đều là kết tinh của những gian khổ, vất vả mà chúng ta trải qua. Như vậy chẳng lẽ chúng ta còn không thể biết ơn sao?

Cho nên, ánh mắt của chúng ta đừng chỉ nhìn thấy những đau đớn, những tổn thương phải chịu đựng, mà hãy tư duy với lòng biết ơn khó khăn đã cho ta cơ hội mài giũa bản thân, phá kén thành bướm!

Nhưng, để truyền đạt tư duy của lòng biết ơn một cách hiệu quả cần phải có thời điểm thích hợp. Nếu như đó là một chiến sĩ cách mạng, một tù nhân lương tâm có một lý tưởng sống cao đẹp vì cộng đồng, vì xã hội từ trước thì họ có thể dễ dàng tiếp nhận và áp dụng lối tư duy tốt đẹp của lòng biết ơn. Từ đó, lối tư duy này sẽ càng giúp họ xây dựng sức mạnh tinh thần vững vàng hơn nữa để đối mặt những khó khăn, những thử thách cực kỳ khó khăn phía trước.

Nhưng, nếu bạn là một người bình thường và hiện tại đang phải chịu đựng đau khổ và tổn thương. Lúc này, tôi nói bạn phải học được cách tư duy theo lòng biết ơn, vậy tôi nghĩ bạn nhất định sẽ nói “Thằng điên”. Nhưng tôi muốn nói với bạn rằng, tôi có thể hiểu được cảm thụ của bạn. Mặc dù chúng ta chắc chắn phải trải qua những khó khăn, những tổn thương khác nhau, nhưng xin tin tưởng rằng, tôi cũng đã trải qua những thời khắc thống khổ nhất, bất lực nhất. Khi đó, tôi cần nhất là những lời quan tâm, những sự an ủi, là người mang lại cho tôi niềm tin và hy vọng. Tôi nghĩ, rất khó khi mà tâm linh còn đang rỉ máu mà có người hiểu ra lòng biết ơn với những khó khăn đang phải trải qua. Người bị thương thì việc đầu tiên là phải trị lành vết thương, chỉ có sau khi vết thương khép lại thì tâm linh của bạn mới có thể trọn vẹn, mới có thể sử dụng một tâm linh hoàn chỉnh để suy nghĩ một cách lý tính, lĩnh hội ý nghĩa của những khó khăn, những đau đớn đã phải trải qua.

Cảm ơn cuộc thi đã cho tôi và mọi người một cơ hội tuyệt vời để cho cuộc đời đang dần dần bình thản chết lặng của chúng ta một lần nữa lĩnh ngộ được ý nghĩa của sinh mệnh, để cho chúng ta mang tư duy của lòng biết ơn đi chiêm nghiệm cuộc đời, quý trọng cuộc sống!